

Hij is al dertig jaar de vaste ontwerper van de Lentetuin in Breezand. Veel mensen kennen Piet Hollander (61) ook als de eigenaar van het tuincentrum en het hoveniersbedrijf aan de Schorweg in Breezand. Daarnaast startte hij vijftien jaar geleden een vergelijkbare onderneming op Aruba, waar hij tegenwoordig zeven maanden per jaar woont. Piet treft altijd weer een nieuwe uitdaging op zijn pad. En dat komt mooi uit, want hij doet niets liever dan bedenken en ontwikkelen. 'Ik heb grote risico's genomen.'

Tekst en foto: Monique Ooms

Piet Hollander: 'Ik doe altijd alles wat ik doe met veel plezier'

Piet is al zijn hele leven verbonden met de Schorweg in Breezand. Hier werd hij geboren, als tweede zoon in een gezin met zes jongens. Zijn vader had een bloembollenkwekerij en als Piet uit school kwam, lag er altijd wel een taak op hem te wachten. "Daarna mocht je gaan doen waar je zin in had." Dan was hij vaak te vinden in zijn eigen tuin. "Toen ik een jaar of 10 was, had ik al een eigen siertuintje met een vijver en een hobbykas waar ik rozen en plantjes kweekte. Daar was ik altijd mee aan het rommelen." Op de middelbare tuinbouwschool in Hoorn koos hij dan ook voor de richting tuinaanleg en tuinarchitectuur. Na zijn opleiding was er even sprake van dat hij – net als twee van zijn broers – in het familiebedrijf zou gaan werken, maar: "Mijn vader en ik hadden daar andere ideeën over, dus besloot ik het niet te doen. In plaats daarvan ben ik naar Canada vertrokken. Als je in die tijd emigratieplannen had, werd je ticket grotendeels betaald. Van die regeling heb ik gebruik gemaakt."

EIGEN BEDRIJF

Uiteindelijk bleef Piet twee jaar in Canada waar hij in de wintermaanden in de broeierij werkte en in de zomermaanden voor een hoveniers-

'Ik moet altijd ergens me

bedrijf. "Dat was een waardevolle ervaring. Je wordt er zelfstandig van, leert de taal en het is goed voor je algemene ontwikkeling. Verder heb ik het nodige opgestoken over tuinaanleg." Het 25-jarig huwelijksfeest van zijn ouders was aanleiding om naar Nederland te komen. "Ik had een retourticket en zou na een maand weer teruggaan, maar dat is er niet van gekomen." Hij kon een baan krijgen als tuinarchitect bij een bedrijf in Schoorl, maar: "Op de maandagochtend dat ik moest beginnen, heb ik afgebeld. De hele dag achter zo'n tekentafel zitten, leek me toch niks. Ik had al een tijdje het idee om mijn eigen hoveniersbedrijf te beginnen en heb mezelf uiteindelijk ingeschreven bij de Kamer van Koophandel." Hij had meteen werk: gras maaien en tuinen onderhouden op vakantieparken in Sint Maartenszee. "Ik had meteen twintig klanten."

Onderhoud vond hij niet het leukste werk. Tuinen ontwerpen en aanleggen had veel meer

zijn interesse. Dus toen er een mooie bungalow werd gebouwd in Anna Paulowna, was hij er als de kippen bij om zijn diensten aan te bieden. "Dat pakte goed uit en daarna volgden meer opdrachten." Lange tijd was het familiebedrijf zijn uitvalsbasis. "Daar sloeg ik mijn materialen op, ik had er een voorraad planten en struiken staan en deed er ook wat verkoop. Eind jaren 70 ben ik met dit tuincentrum gestart, eveneens aan de Schorweg." Het tuincentrum heeft een enorme ontwikkeling doorgemaakt. "Eerst lag het accent op groene producten, inmiddels verkopen we ook tuingereedschappen, diervoerders, meubilair en woonaccessoires." Voor het hoveniersbedrijf werken vijftien mensen, in het tuincentrum zo'n twaalf. Daarnaast heeft Piet inmiddels een tuincentrum op Aruba. "Dat is voortgevloeid uit een opdracht voor een vaste klant die verhuisde naar Aruba. We mochten zijn tuin ontwerpen en aanleggen." Piet zag hier wel uitbreidingsmogelijkheden voor zijn eigen bedrijf. "We zijn er een hoveniersbedrijf begon-

... bezig zijn'

nen onder leiding van een lokale manager. Dat liep meteen als een trein, in no time hadden we veertig mensen in dienst." Niet veel later kwam daar ook een tuincentrum bij, waar inmiddels zo'n twintig mensen werken. "Een tuincentrum volgens het Nederlandse concept kenden ze daar nog niet." Ook dat werd een succes. "Volgend jaar vieren we het vijftienjarig bestaan van het tuincentrum, dat pakken we groots aan. Ik ben nu plannen aan het maken voor de herinrichting." Het hoveniersbedrijf bestaat inmiddels niet meer. "Er waren problemen ontstaan met het management, ik had er te weinig bovenop gezeten. Ik heb er direct een punt achter gezet."

SAMENHANG

Piet is al vanaf de eerste editie als ontwerper betrokken bij de Lentetuin in Breezand. "Elk jaar krijg ik een paar thema's voorgelegd en daar maak ik een keuze uit." Piet ziet het als zijn taak om 'een samenhangend geheel' te cre-

eren. "Als je binnenkomt, moet je meteen zien wat het thema is. Ik begrijp dat voor de kwekers de bollen het belangrijkste zijn, maar mij gaat het om het geheel. Als er nog geen bol in staat, moet de tuin al mooi zijn." Wat hem inspireert, is een vraag die hij niet kan beantwoorden. "De ideeën borrelen gewoon op, daar kan ik eindeloos mee doorgaan." Hij houdt zich niet meer bezig met de aanleg van de Lentetuin. "Daar heb ik geen tijd meer voor. Onze oudste zoon Frank is daar wel nauw bij betrokken, hij vindt dat geweldig." Piet is druk met andere dingen.

.....

'We zijn gezond en hebben voldoende vrijheid om te doen wat we willen. Dat is toch het mooiste wat er is? Wij zijn the lucky ones'

.....

"Plannen maken, reizen en genieten van ons huis op Aruba, waar we inmiddels zeven maanden per jaar verblijven." Voor de inkoop van producten voor het Arubaanse tuincentrum, reist Piet onder meer naar China, Duitsland en Amerika. Met de dagelijkse gang van zaken in het tuincentrum in Breezand heeft hij nauwelijks bemoeienis: "De taken zijn verdeeld en iedereen heeft zijn eigen verantwoordelijkheden. Ik richt me op de grote lijnen." Het is niet zo dat Piet altijd nadrukkelijk op zoek is naar kansen en uitdagingen, maar als ze op zijn pad komen, pakt hij ze graag op. Daarbij streeft hij altijd naar perfectie. "Ik ben eigenlijk een vreselijke Piet Lut: het moet precies zó zijn zoals ik het heb bedacht. Een ontwerp moet kloppen qua vorm en kleur, anders zint het me niet." Toen hij zich destijds liet inschrijven als zelfstandig ondernemer realiseerde hij zich: nu offer ik mijn vrijheid op. "Ik heb mij ergens aan verbonden en dan wil ik er ook iets moois van maken." Daarbij is hij bereid grote risico's te nemen. "Als het mis zou gaan, zou ik gewoon opnieuw beginnen. Mijn vrouw Marjo is veel voorzichtiger en zij vond wel eens dat ik te veel risico's nam. Waar ik gas gaf, trapte zij op de rem. Aanvankelijk zag zij Aruba niet echt zitten. Ik heb er toen nog eens over nagedacht en het toch gedaan. Nu vinden we allebei dat het ons leven heeft verrijkt." Liever blijven ontwikkelen,

dan stilstaan, vindt Piet. "De uitdaging op Aruba kwam precies op het juiste moment. Ik had het gevoel dat ik teveel vast zat in Breezand. Aruba gaf nieuwe impulsen." Hard werken hoort erbij. "Zeker in het begin werkte ik zeven dagen per week, daardoor heb ik wel een deel van het gezinsleven gemist. Toch heb ik daar geen spijt van; je kunt nu eenmaal maar een ding tegelijk doen." Dat hij al 33 jaar getrouwd is en zowel Marjo als zijn zoons (Frank van 30 en Robbert van 26) nog altijd nauw betrokken zijn bij de onderneming, stelt hem gerust. "Robbert werkt inmiddels bij het tuincentrum op Aruba, hij heeft het daar erg naar zijn zin."

NEK UITSTEKEN

Hoewel de bedrijven van Piet gezamenlijk zo'n vijftig medewerkers in dienst hebben, voelt hij geen druk. "Ieder mens is verantwoordelijk voor zichzelf. Ik steek mijn nek uit, biedt medewerkers kansen en mogelijkheden en vervolgens moeten zij daar zelf iets van maken. Als bedrijf ben je natuurlijk wel eindverantwoordelijk voor het werk dat zij doen. Natuurlijk voel ik me wel bij ze betrokken, maar dat geeft geen druk." Nee, hij is niet 'trots' op wat hij met hard werken heeft bereikt. Dat woord riekt hem teveel naar zelfgenoegzaamheid. "Ik ben wel uitermate tevreden. We zijn gezond en hebben nu voldoende vrijheid om te doen wat we willen. Dat is toch het mooiste wat er is? Wij zijn the lucky ones." Toekomstplannen heeft hij niet. "Die heb ik nog nooit gemaakt, er kwam altijd wel iets op mijn pad. Daar sta ik nog steeds voor open. Hoewel ik Marjo heb beloofd dat ik geen nieuw bedrijf meer ga opstarten." Ze willen nog wel veel reizen samen. "We willen graag nog meer zien van Zuid-Amerika en China." En ze staan te popelen om weer af te reizen naar Aruba. Vanwege het klimaat, de lieve, open mensen. En vooral vanwege de vrijheid. "Ik kan er niet tegen om te worden belemmerd door allerlei regels en voorschriften die mij beperken in mijn vrijheid. Nederland is erg betuttelend. Ik denk dat ik zelf die verantwoordelijkheid wel aankan. Op Aruba staat nergens een hek omheen. Dat is symbolisch voor hoe de zaken daar geregeld zijn." We hoeven niet te denken dat hij zijn bedrijven op afzienbare termijn gaat verkopen. "Daar zie ik geen enkele reden voor. Ik beschouw dit niet als werk, doe alles met veel plezier, zelfs als dingen niet zo gaan als ik had gedacht. Ik ben nu wel bezig om te regelen dat alles kan doordraaien als er iets met mij gebeurt. Omdat ik het belangrijk vind dat wat wij hebben opgebouwd niet zomaar verloren gaat."

Resumé

Plannen maken, ontwikkelen, ondernemen, ontwerpen. Dat is in grote lijnen de essentie van de passie van Piet Hollander. Daarbij hecht hij veel waarde aan vrijheid. Hij laat zich in zijn leven en in zijn ondernemerschap niet graag beperken door allerlei regeltjes. Ieder mens heeft immers zijn eigen verantwoordelijkheid.